

AD REGULAS
IVRIS CANONICI
COMMENTARIA
D. PETRI PECKII IC. ET
ORDINARIII IVRIS
PROFESSORIS.

Eiusdem de Sacrofancis & Catholicis CHRISTI
Ecclesiis reparandis, Liber unus.

D V A C I,

Ex officina Ioannis Bogardi, Typographi Iurati.

ANNO M. D. LXXIII.

CVM PRIVILEGIO REGIAE MAIEST.

Coll. Soc. Iesu Salm. ex dono Regum.

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI AC DOMINO D. FERDINANDO ALVAREZ de Toledo, Duci Albano, Marchioni de Coria, Comiti de Saluatierra, &c. Regiae Catholicæ Maiestatis in hac in- feriore Germania Locumtenenti & Capitaneo generali, suo domino gratosissimo

PETRVS PECKIVS I.C. S. P. D.

LLVSTRISSIME PRINCEPS,
Beatus Cyprianus epistola tertial lib. 1. non
aliunde hæreses obortas, & schismata nata
esse scribit, quam inde quod sacerdoti Dei
non obtemperatur, nec vnuis in ecclesia
ad tempus sacerdos, & ad tempus iudex
vice Christi, cogitatur. Quod cum com-
munis pietatis salutis & religionis nostræ
aduersarius & hostis animaduerteret, &
per omnes passim regiones, ecclesias ca-
tholicas ad instar luminarium clarè atque
splendidè per eam quæ est in Seruatore

& Dominum nostrum Iesum Christum fidem, relucentes, admodum flo-
rere atque vigere, & Romano Pontifici alijsq; sacerdotibus debitum ho-
norem impendi conspiceret, omnes artes iamdudum expertus, & ad omne
genus fallaciarum insigniter edocitus latebroſa quadam fallacia in hac vna
re omnes suos neruos intendit, hoc studiose & subdole semper egit, ut ec-
clesiasticorum præfectorum & sacerdotum contemptum cordibus homi-
num imprimiceret, & ut ab obedientia sanctæ sedis Apostolicæ eos auerte-
ret. Ideoque seductores, impostores, infernali igne succensos, Christianum
nomen sibi usurpantes, vere tamen perditos, iniquitatis operarios, atq; ex-
tra ecclesiam constitutos, excitauit, qui non solum vitâ Sacerdotum, Pon-
tificum & Prælatorum incomparabili blasphemia, maledicentia, calumnia,
& immensis mendaciorum cumulis plebi odiosam atque contemptibilem
redderent; verum etiam qui ore impio & sacrilego animo constitutiones
Pontificias, sanctissimorum episcoporum decreta, patrum concilia, & uni-
uersum ius canonicum, riderent, ludibrio haberent, exploderent, publicè

A 2 flammis

REGVLA I.

Beneficium Ecclesiasticum non potest licetē sine institutio-
ne canonica obtineri.

Beneficium pro quo accipiatur.	Num. 1.
Beneficium Ecclesiasticum quid sit.	Num. 2.
Clerici quare ex beneficijs alantur,	Num. 3.
Clerici non luxuriari de beneficijs, sed honeste vivere debent.	Num. 4.
Divisio beneficiorum Ecclesiasticorum prima.	Num. 5
Beneficiorum usus quando incepit.	Num. 6.
Beneficiorum secunda divisio.	Num. 7.
Beneficiorum tercya divisio.	Num. 8.
Substitutus non admittitur ubi est electa industria persone.	Num. 9.
Beneficiorum quarta divisio.	Num. 10.
Clericorum capita quare radantur.	Num. 11.
Varij modis perueniendi ad beneficia.	Num. 12.
Electio quid sit.	Num. 13.
Confirmatio quid sit.	Num. 14.
Postulatio quid sit.	Num. 15.
Differentia inter electionem & postulationem.	Num. 16.
Prouisio quid sit.	Num. 17.
Nominatio quid sit.	Num. 18.
Prälati Ecclesie & Pontifice quam varie electi fuerint.	Num. 19.
Studiois cur priuilegiam nominationis concessum sit.	Num. 20.
Collatio beneficij quid sit.	Num. 21.
Presentatio quid sit.	Num. 22.
Admissio quid sit.	Num. 23.
Institutione quid sit.	Num. 24.
Misso in possessionem beneficij per quem fiat.	Num. 25.
Canonica institutione quid sit.	Num. 26.
Laicus an & p̄sopus creari posat.	Num. 27.
Beneficium quo pacto licetē diuitur obtineri.	Num. 28.
Ampliationes ad hanc regulam.	Num. 29.
Ratio dubitandi.	Num. 30.
Ratio deridendi.	Num. 31.

Necelbi hoc tractatu regularū iuris, nō abs re initium fecit pontifex à beneficijs, quod eorum materia, non solum prima & otissimaque iuris canonici est portio: verum etiam quia tam iure & consuetudine tractata est, ut si in qua alia, certe in hac ipsa, regula & præceptione aliqua fuerit opus, ad quam in tanta rerum vastitate recurrere liceret.

Beneficium Ecclesiasticum. Sunt qui reiecto beneficij verbo veluti obsoleto & parum latino, sacerdotium dicere malunt, quod apud veteres Romanos id quod sacerdotibus tribuebatur, sacerdotium dictum sit.¹ Sed

a Joan. Corasius
de sacerdot. cap. 1,
in fin. 1 itaq. cef-
sant cœla parte
i. num. 40.

DE
SACROSANCTIS
ET CATHOLICIS
CHRISTI ECCLESIIS
REPARANDIS AC REFI-
CIENDIS, LIBER VNVS.

Authore D. Petro Peckio, I. C. Et Ordinario
Iuris Professore.

LOVANII,

Ex officina Ioannis Bogardi, Typographi Iurati, sub Bibliis
Aureis. Anno M. D. LXXIII.

Cum gratia & Privilegio. Subsig. De la Torre

DE
SACROSANCTIS
ET CATHOLICIS
CHRISTI ECCLESIIS
REPARANDIS AC RE-
FICIENDIS.

P R A E F A T I O.

S V M M A R I V M.

Deploratio huius temporis.

num. 1

Sacra qua veneratione sint tractanda.

num. 2

Hæretici corrupti textum tuum ciuilis.

num. 3

Crucis veneratio quanta sit.

num. 4

Religio contempta quo pacto seipsum vltam sit apud Gentiles.

num. 5

Supplicia sacrilegorum quam varia fuerint a Deo influcta.

num. 6

Ratio scribendi que hic fuit.

num. 7

SANCTVS & Regius ille Propheta Dauid deplo-
rando olim incendium templi, & vaitationem vrbis
sanctæ, & calamitates populi, Psal. 78. his verbis usus
est: Deus venerunt gentes in hereditatem tuam, pol-
luerunt templum sanctum tuum, posuerunt Hierusa-
lem in aceruos lapidum. Posuerunt cadauera seruorum
tuorum escas volatilibus cœli, carnes sanctorum bestias
terræ. Effuderunt sanguinem eorum tanquam in cir-
citu Hierusalem, & non erat qui sepeliret. Et rursum
psalm. 73. Rugierunt qui oderunt te in medio Synagogarum tuarum. Posuerunt
signa sua, signa. Quali in sylua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in ip-
sum, in securi & ascia deiecerunt eam. Incenderunt igni sanctuarium tuum, in ter-
ra polluerunt tabernaculum nominis tui. Dixerunt in corde suo, quiescere facia-
mus omnes dies festos à terra. Signa nostra non vidimus, iam non est Propheta,
& nos non cognoscet amplius. Eadem sanè verba & quilibet Catholicus in san-
cta catholica Christi ecclesia natus, baptizatus & institutus, meritò calamitosis
istis temporibus proferre potest. Vidimus enim superioribus annis, imò haç præ-
terita & state, & adhuc (proch dolor) videmus, & videre cogimur, hostem crucis
Domini debacchantem, ornamenta templi sanctissimi disturbantem, quemad-
modum lignator arbores cædit in sylua. Incendit igni, quod non poterat excidi